

“Gewoon gaan rotzooien”

Wat moet je doen als je eigenlijk compleet verloren staat, maar toch nog wil proberen wat van de partij te maken? Jan Rijkse weet het antwoord. “Gewoon gaan rotzooien!”, luidt zijn advies. “Net zo lang liggen rotzooien, totdat de tegenstander helemaal de draad kwijtraakt en een foute zet doet. Als dat niks oplevert, kun je altijd nog opgeven.” Hij voegde er wel aan toe dat je natuurlijk niet moet gaan “rotzooien” als je beter staat. “Dan moet je juist voorkomen dat de tegenstander gaat rotzooien”, bezwoer hij.

Kennelijk werd er goed geluisterd naar Jan Rijkse. En zelf bracht hij zijn stelling ook meteen in de praktijk, Hij speelde tegen John van Helden; John wist de kwaliteit te winnen en kwam daardoor gewonnen te staan. En inderdaad: Jan begon te “rotzooien” met een aanval langs de 7e rij. John was echter gewaarschuwd, liet zich niet flessen en loodste het volle punt in veilige haven.

Ook Cor Lazeroms nam het advies van Jan Rijkse ter harte. Hoewel: Cor had het advies van Jan waarschijnlijk niet eens nodig, want hij heeft toch al een reputatie als het gaat om terugkomen na verloren gestaan te hebben. Tegen Joost Asselbergs liet hij dat weer eens zien. Joost overrompelde Cor in het begin van de partij, won een toren en leek alle touwtjes in handen te hebben. Ineens gooide Cor echter alles op de aanval, kwam helemaal terug in de partij en matdreigingen van twee kanten waren niet van de lucht. Beide koningen stonden doodsangsten uit en wisten ternauwernood te voorkomen dat ze mat gingen. Uiteindelijk was het toch Joost die Cor mat zette, waarmee hij de winst binnensleepte. Ook Matti Hurkmans kwam tegen Louis van Mechelen snel verloren te staan na het verlies van een toren. Wat Matti vervolgens deed, kun je eigenlijk geen “rotzooien” meer noemen, daarmee zou je hem tekort doen. Hij ging gewoon furieus aanvallen, verhinderde dat Louis zijn stukken kon ontwikkelen en profijt kon trekken uit zijn grote materiële voorsprong, hij won een kwaliteit en diverse pionnen terug en walste toen over Louis heen met een aanval met twee torens. Jan Konings won tegen Jan van Mechelen de kwaliteit en wist die materiële voorsprong in partijwinst om te zetten. Hier geen “gerotzooi”. Jan Konings gaf daar Jan van Mechelen de kans niet voor.

Wim Soeters won tegen Cees Buurman een pion, maar had daar weinig plezier van. Cees toog en aanval en Wim moest een avond lang taai verdedigen. Dat deed hij uitstekend, de aanval van Cees liep na lange tijd toch dood en toen stond Wim weer duidelijk beter. Hij had echter wel enorm veel tijd geïnvesteerd in zijn verdediging en dat begon een probleem te worden. De twee besloten daarom tot remise, waarmee beiden tevreden naar huis gingen.

Uitslagen ronde B1:

Jan Rijkse – John van Helden 0 – 1

Wim Soeters – Cees Buurman ½ – ½

Jan Konings – Jan van Mechelen 1 – 0

Joost Asselbergs – Cor Lazeroms 1 – 0

Matti Hurkmans – Louis van Mechelen 1 – 0

De kunst van het “rotzooien” verstaan topgrootmeesters natuurlijk nog beter dan wij amateurs. Bovendien is het bij ons vaak “rotzooien op goed geluk”, terwijl het bij wereldtoppers vaak feitelijk een weldoordacht plan is. (Niet altijd, overigens!) In de volgende rapidpartij weet de Armeniër Levon Aronian in de volgende stelling op mooie wijze remise af te dwingen in zijn partij tegen Vladimir Kramnik.

Aronian (met wit) staat een pion voor, maar heeft een serieus probleem op f2. Het lijkt onvermijdbaar dat de pion gaat sneuvelen en vervolgens het paard en de koning in grote problemen komen. Maar Aronian ziet nog wat en oordeelt dat in dit geval zijn pionnen belangrijker zijn dan zijn dame. Hij speelt 46.Dc3xd3!, De4xd3 47.c6xb7, Te2-e8 48.b5xa6. De verbonden vrijpionnen zijn zo sterk dat ze het dame-offer rechtvaardigden. Even later werden de torens geruild, belandde het witte paard op c6 en voelde Kramnik zich genoodzaakt met eeuwig schaak remise af te dwingen. Ook Levon Aronian heeft goed naar Jan Rijkse geluisterd...